

U 40/2011 rd

Statsrådets skrivelse till Riksdagen om kommissionens meddelande (*en budget för Europa 2020*) och om kommissionens förslag till rådets förordning (*flerårig budgetram 2014—2020*), kommissionens förslag till rådets beslut (*egna medel*), kommissionens förslag till rådets förordning (*tillämpning av beslutet om egna medel*), kommissionens förslag till rådets förordning (*tillhandahållande av egna medel*) samt kommissionens utkast till interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen (*budgetsamarbete mellan institutionerna*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen (1) ett meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "En budget för Europa 2020", (2) ett förslag till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014—2020, (3) ett förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel, (4) ett förslag till rådets förordning om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel, (5) ett för-

slag till rådets förordning om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov och (6) ett utkast till interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om samarbete i budgetfrågor och om sund ekonomisk förvaltning, vilka samtliga antogs av kommissionen den 29 juni 2011, samt en promemoria om meddelandet, förslagen och utkastet.

Helsingfors den 6 oktober 2011

Näringsminister *Jyri Häkämies*

Lagstiftningsråd *Martti Anttinen*

FINANSMINISTERIET

Budgetavdelning
Martti Anttinen

PROMEMORIA

21.9.2011

1 Förslagets bakgrund och rättsliga grund

Bestämmelser om unionens gällande budgetram finns i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (2006/C 139/01). Den gällande budgetramen gäller för 2007—2013. Enligt punkt 30 i det interinstitutionella avtalet kommer kommissionen före den 1 juli 2011 att lägga fram förslag till en ny budgetram.

I överensstämmelse med detta antog kommissionen den 29 juni 2011 ett meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "En budget för Europa 2020" och ett utkast till interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om samarbete i budgetfrågor och om sund ekonomisk förvaltning (interinstitutionella avtalet om samarbete i budgetfrågor), KOM(2011) 403 slutlig. Dessutom lade kommissionen den 29 juni 2011 fram följande förslag till lagstiftning i samband med meddelandet och utkastet till avtal:

1) ett förslag till rådets förordning om flerårig budgetram 2014—2020, KOM(2011) 398 slutlig (förordningen om den fleråriga budgetramen),

2) ett förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel, KOM(2011) 510 slutlig (beslutet om egna medel),

3) ett förslag till rådets förordning om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna medel (genomförandeförordningen om egna medel), KOM(2011) 511 slutlig,

4) ett förslag till rådets förordning om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (förordningen om tillhandahållande av egna medel), KOM(2011) 512 slutlig.

Meddelandet, utkastet till avtal och förslagen till lagstiftning utgör tillsammans kom-

missionens förslag till flerårig budgetram för Europeiska unionen 2014—2020. Detaljerna i förslaget kommer att kompletteras genom de förslag till lagstiftning inom olika politikområden som kommissionen lägger fram senare i höst.

De ovan nämnda dokument om budgetramen som kommissionen antagit är intimt förknippade med varandra. I syfte att stärka dokumentens interna samstämmighet läggs förslagen fram tillsammans. De kompletteras varandra och ska behandlas som en helhet. Förhandlingar och överenskommelser ska gälla samtliga dokument. Därför behandlas samtliga dokument i samma skrivelse från statsrådet.

1.1 Det interinstitutionella avtalet om samarbete i budgetfrågor

Det interinstitutionella avtalet om samarbete i budgetfrågor baserar sig på artikel 295 i fördraget om Europeiska unionens funktions sätt (EUF), enligt vilken Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska samråda och i samförstånd reglera formerna för sitt samarbete. I detta syfte får de med beaktande av fördragen ingå interinstitutionella avtal som kan vara bindande. Beroende på innehållet i respektive avtal kräver beslut om avtalet antingen enhällighet eller kvalificerad majoritet i rådet. I utkastet till avtal om samarbete i budgetfrågor föreslår kommissionen bestämmelser bl.a. om belopp för särskilda instrument som inte ingår i budgetramen. Därför kräver beslutsfattandet sannolikt enhällighet i rådet.

1.2 Förordningen om budgetramen

I förordningen om budgetramen föreslås bestämmelser om hur de utgifter som hör till olika utgiftskategorier i EU:s budget får utvecklas under en viss tidsperiod. Innan Lisabonfördraget trädde i kraft hade unionens fleråriga budgetram ingen uttrycklig rättslig grund. Sedan 1988 har man kommit överens om budgetramen i det interinstitutionella av-

talet mellan kommissionen, parlamentet och rådet. Före det kom man överens om samarbetet genom gemensamma förklaringar från institutionerna. Artikel 312 i EUF-fördraget utgör den första särskilda rättsliga grunden för den fleråriga budgetramen. Den ska fastställas för en period på minst fem år. Den fleråriga budgetramen syftar till att säkerställa en regelbunden utveckling av unionens utgifter inom gränserna för dess egna medel. Unionens årliga budget ska respektera den fleråriga budgetramen. Rådet ska i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande anta en förordning om fastställande av den fleråriga budgetramen. Rådet ska besluta med enhällighet efter godkännande av Europaparlamentet, som ska besluta med en majoritet av sina ledamöter. Förordningen om budgetramen baserar sig på artikel 312 i EUF-fördraget och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratomfördraget).

1.3 Beslutet om egna medel

Beslutet om egna medel ska innehålla bestämmelser om systemet för finansiering av unionens budget, dvs. om systemet för egna medel. Beslutet ska också innehålla bestämmelser om maximibeloppet av egna medel, dvs. utgiftstaket, som gäller utbetalningarna från EU:s budget. Beslutet om egna medel baserar sig på artikel 311 tredje stycket i EUF-fördraget och på artikel 106a i Euratomfördraget. Rådet ska anta beslutet med enhällighet i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet. Genom beslutet kan nya kategorier av egna medel inrättas. Beslutet träder i kraft först sedan det har godkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser. Utan att det inverkar på andra inkomster ska budgeten finansieras helt av egna medel.

1.4 Genomförandeförordningen om egna medel

Genomförandeförordningen om egna medel baserar sig på artikel 311 fjärde stycket i EUF-fördraget och artikel 106a i Euratomfördraget. Rådet ska anta genomförandeför-

ordningen i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande. Rådet ska fatta sitt beslut efter Europaparlamentets godkännande.

1.5 Förordningen om tillhandahållande av egna medel

Förslaget till förordning om tillhandahållande av egna medel innehåller de detaljerade regler och det förfarande genom vilka de inkomster som tagits in i budgeten tillhandahålls kommissionen. Förordningen innehåller också bestämmelser om de åtgärder som ska tillämpas för att möta likviditetsbehov. Förordningen baserar sig på artikel 322 andra stycket i EUF-fördraget och på artikel 106a i Euratomfördraget. För antagande av förordningen ska Europaparlamentet och revisionsrätten höras.

2 Förslaget till rådets förordning om flerårig budgetram 2014—2020

I artikel 1 i förordningen ingår enligt förslaget bestämmelser om budgetramens giltighetstid och en hänvisning till den bilaga som innehåller budgetramen i tabellform. I artikel 2.1 fastställs institutionernas skyldighet att rätta sig efter utgiftstaken i budgetramen. En möjlighet att om så krävs överskrida taken genom att utnyttja de särskilda instrument som ligger utanför själva budgetramen medges genom punkt 2. Sådana instrument är reserven för katastrofbistånd, Europeiska unionens solidaritetsfond, flexibilitetsmekanismen, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter samt de nya instrumenten reserven för kriser i jordbrukssektorn och marginalen för oförutsedda utgifter. Reglerna om dessa återfinns i punkterna 10—15 i utkastet till interinstitutionellt avtal. Dessa instrument ingår inte i budgetramen. Det föreslås att de närmare bestämmelserna om användningsändamålet, beloppen och förfarandena för att ta de olika instrumenten i anspråk tas in i det nya interinstitutionella avtalet. På så sätt kan man säkerställa att taken i budgetramen vid behov kan överskridas för att man ska kunna mobilisera nödvändig finansiering på grund av exceptionella omständigheter. I punkt 3 bestäms enligt försla-

get att utgiftstaken i budgetramen inte ska tillämpas på lånegarantier ur unionens budget i enlighet med betalningsbalansfaciliteten eller europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen, och att dessa lånegarantier således inte förutsätter att budgetramen justeras. Också i fråga om dessa lånegarantier ska taket för egna medel iakttas.

I artikel 3 bestäms enligt förslaget att taket för unionens egna medel ska iakttas varje år. Om de utgiftstak som fastställts för betalningsbemyndigandena leder till att uttagssatsen för egna medel överskrider det tak som fastställts för egna medel, sänks utgiftstaken i budgetramen.

Artikel 4 innehåller enligt förslaget bestämmelser om tekniska justeringar av budgetramen. Budgetramen presenteras i 2011 års priser. Förfarandet för tekniska justeringar behålls på så sätt att kommissionen utför de tekniska justeringarna med hjälp av en årlig deflator på 2 procent. I punkt 1 c föreslås en ny bestämmelse enligt vilken det absoluta beloppet för marginalen för oförutsedda utgifter fastställs till 0,03 procent av EU:s BNI i enlighet med punkt 15 i utkastet till interinstitutionellt avtal.

I artikel 5 föreslås bestämmelser om justering av anslagen till sammanhållningspolitiken. Artikel 5 motsvarar punkt 17 i det nuvarande interinstitutionella avtalet. De ändringar som föreslås i artikeln motsvarar tidsplanen för budgetramen 2014—2020 och ändringarna i dess struktur.

I artikel 6 föreslås bestämmelser om justering av anslagen till sammanhållningspolitiken. Texten i artikeln motsvarar punkt 18 i det nuvarande interinstitutionella avtalet.

I artikel 7 bestäms enligt förslaget om justeringar avseende strukturfonderna, Sammanhållningsfonden, fonden för landsbygds utveckling och Europeiska fiskerifonden. Artikel 7 motsvarar punkt 48 i det nuvarande interinstitutionella avtalet. Eftersom det ofta tar lång tid att förbereda den rättsliga grunden och programdokumenten måste man förutse att rättsakterna eller programmen kan komma att antas först efter ingången av 2014.

I artikel 8 föreslås bestämmelser om justeringar i samband med alltför stora offentliga underskott.

Artikel 9 motsvarar punkt 20 i det nuvarande interinstitutionella avtalet.

Bestämmelser om revidering av budgetramen finns i artikel 9 i förslaget. Texten i artikeln motsvarar delvis punkterna 21—23 i det nuvarande interinstitutionella avtalet. Vid oförutsedda omständigheter får budgetramen revideras på förslag av kommissionen, förutsatt att taket för egna medel inte överskrids. Möjligheterna att omfördela utgifterna ska då undersökas, särskilt på grundval av förväntat underutnyttjande av anslag. Om möjligt ska ett belopp som i förhållande till den nya planerade utgiften är väsentligt, både i absoluta tal och räknat i procent, frigöras inom taket för rubriken i fråga. Vid varje revidering ska man undersöka möjligheterna att utjämna effekten av en höjning av taket för en rubrik genom att sänka taket för en annan rubrik. Vid varje revidering av budgetramen ska man säkerställa att det föreligger ett lämpligt förhållande mellan åtaganden och betalningar. Sådana justeringar som avses i artikel 3.2 samt i artiklarna 6, 7, 8, 10, 11 och 16 utgör också en revidering av budgetramen.

Texten i artikel 10, som gäller justeringar i samband med fördragsändringar, motsvarar punkt 4 i det nuvarande interinstitutionella avtalet.

Bestämmelser om anpassning av budgetramen i samband med utvidgning av unionen finns i artikel 11, som motsvarar 29 i det nuvarande interinstitutionella avtalet. I artikeln föreslås dock en ny punkt som uttryckligen hänvisar till en eventuell övergripande lösning av problemet på Cypern under den period som omfattas av budgetramen.

I artikel 12 föreslås bestämmelser om de allmänna principerna för interinstitutionellt samarbete under budgetförfarandet. Bestämmelser om finansiering av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) finns i artikel 13 i förslaget.

Artikel 14 innehåller en ny bestämmelse om bidrag till finansieringen av omfattande projekt. Bestämmelser för omfattande projekt för teknisk utveckling som bygger på storskaliga infrastrukturprojekt, däribland de europeiska systemen för satellitnavigering (Egnos och Galileo), motiveras av projektens särskilda natur. Med detta avses en löptid som klart överstiger den fleråriga budgetra-

men, projektrisker som kan orsaka väsentliga kostnadsöverdrag, inga eller begränsade investeringar av privat kapital samt inga eller bara begränsade möjligheter att generera inkomster via kommersiellt utnyttjande på kort till medellång sikt. Därför öronmärks de belopp som ska hållas tillgängliga för de europeiska systemen för satellitnavigering (Egnos och Galileo) i budgetramen 2014—2020. Ett högsta belopp på 7 000 miljoner euro i 2011 års priser ska ställas till förfogande ur EU:s budget för dessa program under perioden 2014—2020.

I artikel 15 bestäms på motsvarande sätt som i det nuvarande interinstitutionella avtalet om en halvtidsutvärdering av genomförandet av budgetramen 2016. I artikel 16 i förslaget bestäms om övergången till nästa budgetram och föreläggs kommissionen att lägga fram ett förslag till ny budgetram före den 1 januari 2018, dvs. tre år innan den nya budgetramen ska upphöra att gälla. I artikeln bestäms också om det förfarande som ska tillämpas om ingen ny budgetram antagits innan den gällande budgetramen upphört att gälla.

Artikel 17 innehåller enligt förslaget en ikraftträdandebestämmelse. Det interinstitutionella avtalet bör träda i kraft samma dag, eftersom de båda rättsakterna kompletterar varandra.

3 Utkast till interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om samarbete i budgetfrågor och om sund ekonomisk förvaltning

Det gällande interinstitutionella avtalet syftar till att genomföra budgetdisciplinen och att förbättra det årliga budgetförandet och det interinstitutionella samarbetet i budgetfrågor, samt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning. Det nya interinstitutionella avtalet innehåller bestämmelser bl.a. om det praktiska samarbetet mellan institutionerna när det gäller budgetförandet. Utkastet till interinstitutionellt avtal innehåller tre delar.

Del I — Budgetramen och särskilda instrument

I det interinstitutionella avtalet bestäms liksom tidigare att med undantag för taket för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i budgetramen kommer institutionerna under budgetförandet och i samband med att budgeten antas att sträva efter att i möjligaste mån lämna tillräckliga marginaler under de olika taken i de olika rubrikerna. Utkastet till avtal innehåller en bestämmelse om att prognoserna för betalningsbemyndiganden för perioden efter 2020 ska uppdateras av kommissionen år 2017. Vid denna uppdatering ska kommissionen ta hänsyn till det faktiska utnyttjandet av åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden samt prognoserna för genomförandet. Hänsyn ska också tas till de regler som fastställts för att garantera att betalningsbemyndigandena utvecklas på ett balanserat sätt i förhållande till åtagandebemyndigandena, samt de föreliggande prognoserna för utvecklingen av Europeiska unionens samlade bruttonationalinkomst.

I del I i det interinstitutionella avtalet föreslås bestämmelser om särskilda instrument som inte ingår i budgetramen. Dessa är reserven för katastrofbistånd, flexibilitetsmekanismen, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, Europeiska unionens solidaritetsfond, reserven för kriser i jordbrukssektorn och marginalen för oförutsedda utgifter (se nedan under huvudsakligt innehåll).

Del II — Förbättring av det interinstitutionella samarbetet i budgetfrågor

I bilagan om institutionernas samarbete tas enligt förslaget in sådana bestämmelser om budgetförandet som behövs för budgetförandet och förlikningskommitténs arbete. Beskrivningen av samarbetsprinciperna innehåller också en konkret tidtabell. Bilagan innehåller de bestämmelser om budgetförandet som institutionerna kom överens om i sitt gemensamma uttalande den 12 november 2009. Kommissionens förslag är mer detaljerat än detta uttalande, framför allt i fråga om förlikningskommitténs verksamhet.

På samma sätt som i det gällande interinstitutionella avtalet bestäms i fråga om beaktande av finansieringsbestämmelser i rättsak-

ter som utfärdas i lagstiftningsordning att lagstiftningsakter om fleråriga program som antas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska innehålla en bestämmelse i vilken lagstiftaren fastställer programmets finansieringsram. Detta belopp ska utgöra den särskilda referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet. Enligt kommissionens förslag förpliktar sig budgetmyndigheten, liksom kommissionen när den lägger fram sitt budgetförslag, dock att inte avvika från detta belopp med mer än 10 procent under hela programmets löptid. Enligt det gällande interinstitutionella avtalet är maximibeloppet 5 procent. Det föreslås att bestämmelserna i det gällande interinstitutionella avtalet om utgifter med avseende på fiskeavtalen ändras så att de motsvarar de nya budgetreglerna.

Bestämmelserna om finansieringen av GUSP bibehålls i huvudsak på så sätt att de ändringar som trätt i kraft i och med Lissabonfördraget beaktas.

Som ny bestämmelse föreslår kommissionen att kommissionen ska etablera en gemensam dialog med Europaparlamentet om utvecklingspolitiken som helhet, oavsett hur de olika delarna av politiken finansieras. Kommissionen föreslår också att Europaparlamentets granskning av Europeiska utvecklingsfonden på frivillig basis ska anpassas till den granskning som parlamentet utövar över EU:s allmänna budget, särskilt instrumenten för utvecklingssamarbete, på det sätt som fastställs i den informella dialogen.

Ytterligare föreslår kommissionen som ny bestämmelse att det interinstitutionella samarbetet i fråga om administrativa utgifter ska utökas. Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska varje år på ett tidigt stadium av budgetförfarandet söka en överenskommelse om hur de administrativa utgifterna ska fördelas mellan institutionerna. Varje institutions utgiftsberäkning ska innehålla en beräkning av de möjliga budgetmässiga effekterna av ändringar i tjänsteföreskrifterna. Europaparlamentet och rådet ska se till att dessa effekter återspeglas i den beviljade anslagsnivån för varje institution. Ytterligare

föreslår kommissionen att Europaparlamentet, rådet och kommissionen ska enas om en gradvis personalminskning på 5 procent mellan år 2013 och 2018. Minskningen ska tillämpas på alla EU-institutioner, byråer och organ.

Del III — Sund ekonomisk förvaltning av EU-medel

I del III föreslås bestämmelser om budgetplaneringen på motsvarande sätt som i det gällande interinstitutionella avtalet. På motsvarande sätt som i det gällande interinstitutionella avtalet innehåller del III bestämmelser om förfarandet för inrättande av gemenskapsbyråer och Europaskolor. Kommissionen föreslår dock ytterligare bestämmelser som gäller genomförandet av förfarandet. Institutionerna kom överens om bestämmelserna den 12 november 2009.

4 Huvudsakligt innehåll

4.1 Budgettramens storlek och särskilda instrument som inte ingår i budgetramen

Budgettramens storlek och struktur

Kommissionen föreslår att nivån på åtagandebemyndigandena i budgetramen ska vara 1,05 procent av EU:s sammanlagda BNI. Dessutom ingår i kommissionens förslag flera särskilda instrument som inte ingår i budgetramen. Dessa särskilda instrument höjer den faktiska totala utgiftsnivån i kommissionens förslag till 1,11 procent av EU:s sammanlagda BNI. Kommissionens förslag till budgettram för hela perioden 2014—2020 exklusive särskilda instrument som inte ingår i budgetramen är 1 025 000 miljoner euro i åtaganden och 972 198 miljoner euro i betalningar, vilket motsvarar 1,00 procent av EU:s sammanlagda BNI. Med särskilda instrument som inte ingår i budgetramen inräknade uppgår slutsumman för åtagandebemyndigandena i kommissionens förslag till 1 083 316 miljoner euro.

**EU:s budgetramar 2007—2013 och kommissionens förslag för 2014—2020
(miljoner euro – i 2011 års priser)**

Rubrik	2007—2013 totalt	2014—2020 totalt	Förändring, milj. €	Förändring, €
1. Hållbar tillväxt	446 293	490 908	44 616	10,0
1a Konkurrenskraft	91 481	114 889	23 408	25,6
1b Sammanhållning ²⁾	354 812	376 020	21 208	6,0
2. Bevarande och förvaltning av naturresurser	420 371	382 927	-37 444	-8,9
varav marknadsrelaterade utgifter och direktbetalningar	336 686	281 825	-54 861	-16,3
3. Medborgarskap, rättsliga och inrikes frågor	12 347	18 535	6 208	50,3
3a Rättsliga och inrikes frågor	7 592			
3b Medborgarskap	4 756			
4. EU:s yttre förbindelser	56 817	70 000	13 183	23,2
5. Administration	56 840	62 629	5 789	10,2
6. Kompensationer	919			
Åtaganden sammanlagt	993 588	1 025 000	31 412	3,2
Betalningsbemyndiganden sammanlagt	942 761	972 198	28 787	3,1
Fonder utanför budgetramen medräknade (åtaganden)		1 083 316		

1) För att underlätta jämförelser har benämningarna på rubrikerna i den gällande budgetramen använts. Kommissionen föreslår att benämningarna ändras så att de bättre motsvarar målen i Europa 2020-strategin.

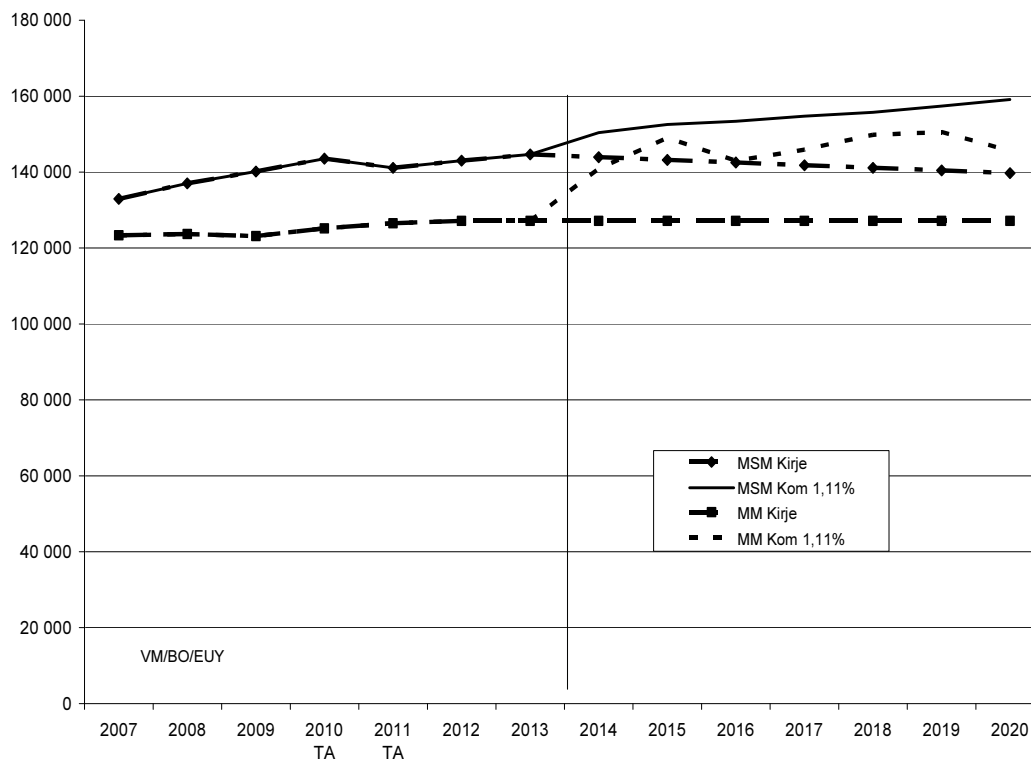
2) Sammanhållningsmedlen (376 020 miljoner euro) innefattar 40 miljarder euro för infrastruktur fonden (Ett sammankopplat Europa).

I samband med Europeiska rådet i december 2010 skickade fem medlemsstater (Tyskland, Frankrike, Nederländerna, Förenade kungariket och Finland) ett brev till kommissionens ordförande José Manuel Barroso om nivån på den fleråriga budgetramen. Enligt brevet borde man i EU:s budget beakta samma begränsningar på grund av det ekonomiska läget som i de nationella budgetarna. De undertecknande statscheferna understödde en budgetnivå där ökningen i åtagandebemyndiganden begränsas så att den ligger under inflationen och där betalningsbemyndigandena fryses på 2013 års realnivå.

I följande diagram åskådliggörs budgetramens storlek enligt kommissionens förslag

och de uppskattade målen i det ovan nämnda brevet. Europaparlamentet föreslår preliminärt en ökning på ca 5 procent i nästa budgetram jämfört med 2013, vilket motsvarar kommissionens förslag. Det finns olika tolkningar av utgiftsutvecklingen enligt brevet. I denna kalkyl ingår följande antaganden om den reella utgiftsökningen: betalningsbemyndigandena ökar åren 2012 och 2013 med ca 1 procent, varefter de minskar med 0,5 procent per år från och med år 2014. I fråga om åtagandebemyndiganden antas det att ökningen år 2012 är 0,5 procent, varefter ökningen är noll.

EU:s budgetramar åren 2007—2020, både enligt de fem statschefernas brev och enligt kommissionens förslag (åtagandebemyndiganden (ÅB) och betalningsbemyndiganden (BB), i 2011 års priser, miljoner euro)

I samband med ett sammanträde som hölls av rådet för allmänna frågor den 12 september 2011 kom åtta medlemsstater (Nederländerna, Italien, Österrike, Tyskland, Finland, Frankrike, Sverige och Förenade kungariket) överens om ett allmänt ställningstagande om budgetramen. Länderna anser i sitt ställningstagande att den budgetram som kommissionen föreslår är för stor. Utgiftsökningarna under nästa ramperiod är avsevärt större än vad stabiliseringen av EU:s budget förutsätter. Enligt ställningstagandet bör den nya budgetramen inte leda till att den nationella finansieringen av EU:s budget ökar. Därför borde utgifterna åren 2014—2020 vara på en avsevärt lägre nivå.

Storleken på den nuvarande budgetramen fastställdes till 1,05 procent, men på grund av att BNI utvecklats långsammare än väntat har

den stigit till 1,11 procent av BNI. Den budgetram som kommissionen föreslår gäller för sju år och motsvarar i stor utsträckning rubrikindelningen i den nuvarande budgetramen. Kommissionen föreslår att beloppen i fonderna utanför budgetramen utökas. Dessutom föreslår kommissionen att fusionsenergiprojektet Iter och projektet Global övervakning för miljö och säkerhet (GMES), som för närvarande finansieras inom budgetramen, ska lämnas utanför budgetramen.

4.2 Särskilda instrument som inte ingår i budgetramen

Enligt förslaget är det sammanlagda beloppet av särskilda instrument som inte ingår i budgetramen 58,3 miljarder euro under ramperioden 2014—2020. Av detta står Europe-

iska utvecklingsfonden, som inte heller hittills har ingått i budgetramen eller i EU:s budget, för 30,3 miljarder euro. De föreslagna särskilda instrumenten som inte ingår i budgetramen är reserven för katastrofbistånd (2,45 miljarder euro åren 2014—2020), Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (3 miljarder euro), Europeiska unionens solidaritetsfond (7 miljarder euro), flexibilitetsmekanismen (3,5 miljarder euro), reserven för kriser i jordbrukssektorn (3,5 miljarder euro), EU:s, USA:s, Japans, Ryss-

lands, Indiens, Kinas och Sydkoreas fusionsenergiprojekt (Iter) (2,7 miljarder euro), projektet Global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) (5,8 miljarder euro), global fond för klimat och biologisk mångfald (som budgetrubrik utan anslag). Dessutom ska Europeiska utvecklingsfonden (30,3 miljarder euro) även i fortsättningen vara utanför budgetramen. I det följande finns en sammanfattning av de föreslagna särskilda instrumenten i tabellform. Deras användningsändamål har beskrivits i korthet nedan.

Särskilda instrument som inte ingår i budgetramen (miljoner euro, i 2011 års priser)

	2007—2013	2014—2020	Ökning, mn euro	Ökning, %	Ytterligare information
Reserven för katastrofbistånd	1 777	2 450	673	38	För närvarande ej överförbar, i fortsättningen n+1
Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter	3 500	3 000	-500	-14	Utvidgas till att omfatta jordbrukare
Europeiska unionens solidaritetsfond	7 000	7 000	0	0	
Flexibilitetsmekanismen	1 400	3 500	2 100	150	För närvarande n+2, i fortsättningen n+3
Reserven för kriser i jordbruket (NY)	0	3 500	3 500	**	
ITER (NY)	2 590	2 707	117	5	Ingår för närvarande i budgeten
GMES (NY) (finansiering fr.o.m. 2011)	107	5 841	5 734	5 359	Ingår för närvarande i budgeten
Global fond för klimat och biologisk mångfald (NY)		p.m.			För närvarande ingen ytterligare information
Europeiska utvecklingsfonden	22 700	30 319	7 619	34	Motsvarar nuläget
Totalt	39 074	58 316	19 242	49	
Marginal för oförutsedda utgifter (NY)		29 200		**	Uppskattning 0,03 % på basis av BNI-andelen
Sammanlagt	39 074	87 516	48 442	124	

Under ramperioden 2007—2013 ingår åtagandena inom de särskilda instrumenten inte i budgetramen, men betalningsbemyndigandena sköts från fall till fall huvudsakligen med överföringar av anslag och omdisponeringar.

Med hjälp av reserven för katastrofbistånd kan snabb hjälp lämnas i syfte att täcka specifika stödbehov i tredjeländer, först och främst i form av humanitära insatser, men vid behov även genom civil krishantering och civilskydd. Nytt i kommissionens förslag jämfört med det gällande interinstitutionella avtalet är möjligheten att utnyttja reserven för katastrofbistånd i situationer där det uppstår ett särskilt starkt migrationstryck vid unionens yttre gränser. Det årliga belopp som ingår i reserven är enligt förslaget 350 miljoner euro (i 2011 års priser) och kan användas fram till år $n+1$. För närvarande är det årliga belopp som ingår i reserven 221 miljoner euro (i fasta priser) och det får inte överföras till följande år.

Europeiska unionens solidaritetsfond är avsedd för att ekonomisk hjälp ska kunna ges till en medlemsstat eller ett kandidatland som drabbas av en större katastrof. Högst 1 miljard euro per år (i 2011 års priser) får avdelas för Europeiska unionens solidaritetsfond. Den del av det årliga anslaget som eventuellt förblir outnyttjad får inte överföras till det följande året. Kommissionens förslag innehåller inga förändringar i fråga om Europeiska unionens solidaritetsfond, men villkoren kommer att preciseras senare när den grundläggande rättsakten antas.

Flexibilitetsmekanismen, för vilken taket är 500 miljoner euro per år (i 2011 års priser), är avsedd att för ett givet budgetår göra det möjligt att finansiera klart definierade utgifter som inte kan finansieras inom taken för en eller flera av de andra rubrikerna. Det årliga belopp som avdelas för flexibilitetsmekanismen får användas fram till år $n+3$. Kommissionen ska lägga fram förslag om att använda flexibilitetsmekanismen efter det att den har undersökt alla möjligheter till omfördelning av anslag under den rubrik vars anslagsbehov ökat. Under den gällande budgetramens giltighetsperiod är det årliga belopp som avdelas för flexibilitetsmekanismen 200

miljoner euro, och det får användas fram till år $n+2$. I övrigt motsvarar förslaget det nuvarande interinstitutionella avtalet.

Kommissionen föreslår i överensstämmelse med gällande reglering att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska användas till att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbas av effekterna av större strukturella förändringar i världshandelsmönstren för att underlätta deras återanpassning på arbetsmarknaden. Det årliga belopp som avdelas för fonden får enligt förslaget inte överstiga 429 miljoner euro (i 2011 års priser). Nytt i kommissionens förslag jämfört med gällande reglering är att fondens användningsändamål utvidgas till att omfatta jordbrukare.

Kommissionen föreslår också en ny reserv för kriser i jordbrukssektorn, som är avsedd att ge ytterligare stöd inom sektorn i situationer där större kriser drabbar produktionen eller distributionen inom jordbruket och där sådant stöd inte kan finansieras inom taket för rubrik 2 i budgetramen. Det årliga belopp som avdelas för fonden får enligt förslaget inte överstiga 500 miljoner euro (i 2011 års priser). Förslaget är nytt och ingår inte i den gällande budgetramen.

Kommissionen föreslår att en marginal för oförutsedda utgifter (contingency margin), vilken får uppgå till högst 0,03 procent av unionens samlade bruttonationalinkomst, ska inrättas; denna marginal ska få utnyttjas utöver taken i den fleråriga budgetramen såsom en sista utväg vid oförutsedda omständigheter. Utnyttjandet av marginalen får inte medföra att taket för egna medel överskrids. Utnyttjande av hela eller delar av marginalen för oförutsedda utgifter ska ske på förslag från kommissionen efter en noggrann analys av alla andra lösningar för att uppbringa medlen. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet och Europaparlamentet med en majoritet av sina ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna. Ett motsvarande förfarande ingår inte i den gällande budgetramen. Det har dock sin utgångspunkt i det förslag till förordning om budgetramen 2007—2013 som rådet antog i december 2010. Europaparlamentet godkände inte förslaget och det trädde således inte i kraft. I kommissio-

nens förslag fattas dock den kompensationsmekanism som var central i rådets ståndpunkt. Enligt denna mekanism måste utnyttjande av medel kompenseras med att medlen under en annan rubrik minskas med samma belopp. Denna marginal utanför budgetramen uppskattas uppgå till ca 29,2 miljarder euro under ramperioden 2014—2020.

De ovan nämnda särskilda instrumenten ingår i kommissionens förslag till interinstitutionellt avtal. Utöver dessa föreslår kommissionen att Europeiska utvecklingsfonden, den globala fonden för klimat och biologisk mångfald, GMES och Iter inte ska ingå i budgetramen. Kommissionens förslag innehåller inga preciseringar i fråga om den globala fonden för klimat och biologisk mångfald. Av förslaget framgår inte fondens närmare användningssyfte eller eventuella storlek.

Global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) är ett projekt för fjärranalys som leds av unionen och som genomförs i partnerskap med medlemsstaterna och Europeiska rymdorganisationen (ESA). Syftet är framför allt att under unionens kontroll tillhandahålla informationstjänster som ger tillgång till exakta data och exakt information om miljö och säkerhet och som är anpassade till användarnas behov. Projektet finansieras redan för närvarande ur EU:s budget och inom budgetramen. Under nästa ramperiod övergår GMES från att vara ett forskningsprogram till att bli ett operativt projekt, vilket innebär att EU:s andel av kostnaderna ökar medan ESA:s andel minskar.

Syftet med Iter (International Thermonuclear Experimental Reactor, Internationell termonukleär experimentreaktor) är att visa att termonukleär fusion är vetenskapligt och tekniskt möjlig. Den experimentella fusionsreaktorn kommer att byggas i Cadarache i Frankrike. EU (Euratom) är värdpart och Frankrike värdstat för projektet. Kraven på finansiering har varit stora på grund av kraftigt ökade kostnader. Ansvaret för finansieringen av Iter har delats mellan parterna. EU, som har en ledande ställning i projektet, svarar som värdpart för ca 45 procent av projektkostnaderna. EU:s andel är 80 procent och Frankrikes 20 procent. Iter har finansie-

rats inom ramen för den gällande budgetramen.

Europeiska utvecklingsfonden (EUF) är i kommissionens förslag fortfarande utanför EU:s budget och budgetram. Enligt kommissionen är det för närvarande inte möjligt att inkludera fonden i dem, eftersom Cotonouavtalet upphör att gälla 2020. Kommissionen konstaterar dock att den överväger att ändra det finansiella bidraget för fonden så att det bättre motsvarar det finansiella bidraget i EU:s budget. Åren 2014—2020 föreslås för Europeiska utvecklingsfonden 30,3 miljarder euro. För närvarande är beloppet ca 22,7 miljarder euro.

I kommissionens förslag till beslut och genomförandeförordning om egna medel ingår en mekanism för flexibilitet i anslutning till inkomsterna i budgeten. I fråga om det föreslagna momsmedlet föreslås ett skattetak på 2 procent i beslutet om egna medel. I förslaget till genomförandeförordning fastställs en skattesats på 1 procent. Skillnaden mellan dessa, dvs. den eventuella flexibiliteten, uppgår till ca 30 miljarder euro. Motsvarande förfarande föreslås också i fråga om skatten på finansiella transaktioner, men information om skattesatserna finns ännu inte att tillgå.

Innovativa finansieringsinstrument

Ökade investeringar är en väsentlig del av kommissionens förslag. Kommissionen anser att samarbete med den privata sektorn i fråga om innovativa finansieringsinstrument förbättrar effekterna av EU:s budget, ökar antalet strategiska investeringar och på så sätt höjer EU:s tillväxtpotential. Enligt kommissionen har man goda erfarenheter av samarbete särskilt med EIB-gruppen och nationella och internationella offentliga finansinstitut. Avsikten är att fortsätta med samarbetet även under nästa fleråriga budgetram. Garantier och olika slags arrangemang för riskdelning kan förbättra finanssektorns möjligheter att erbjuda kapital och öka långivningen till innovativa företag och infrastrukturprojekt. Därför föreslår kommissionen bland annat gemensamma regler för såväl finansiering med eget kapital som skuldfinansiering. Kommissionen föreslår också att t.ex. stora infrastrukturprojekt ska finansieras med

skuldebrev (EU-projektobligationer) som emitteras av privata aktörer och som baserar sig på riskdelningsarrangemang mellan emitenten, kommissionen och Europeiska investeringsbanken. Enligt kommissionen kan dessa finansieringsinstrument främja den övergripande utvecklingen på finansmarknaden efter finanskrisen.

4.3 Systemet för egna medel

Europeiska unionens egna medel är inkomster med vilka EU:s budget finansieras. De egna medlen delas in i dels s.k. traditionella egna medel, till vilka räknas avgifter för produktionen av socker samt tullar, dels övriga egna medel, till vilka räknas ett medel som baserar sig på medlemsländernas mervärdesskattebas och ett kompletterande medel som baserar sig på bruttonationalinkomsten. För egna medel fastställs ett allmänt tak som är 1,23 procent av BNI.

De förslag om finansieringssystemet som kommissionen lägger fram innehåller ett förslag till beslut om egna medel, ett förslag till genomförandeförordning om egna medel och ett förslag till förordning med bestämmelser om förfarandena och processerna vid betalning av egna medel samt om åtgärder för att trygga EU:s likviditet.

En central förändring i kommissionens förslag till beslut om egna medel jämfört med nuvarande system är att det momsbaseade egna medlet utgår i sin nuvarande form. Dessutom föreslår kommissionen nya egna medel samt bestämmelser om den högsta tillåtna skattesatsen för de nya egna medlen och om när de nya egna medlen ska införas. Kommissionen föreslår också att det nuvarande systemet för korrigerings ska ersättas med ett nytt system som baserar sig på årliga fasta klumpsummor. Det föreslås att bestämmelsen i det gällande beslutet om egna medel om anpassning av BNI-basen på grund av betydande förändringar i BNI-basen och om ny beräkning av taket för egna medel flyttas till genomförandeförordningen. Ändringen kan då göras med kvalificerad majoritet i stället för enhälligt.

Förslaget till förordning om förfarandena för betalning av egna medel och åtgärder för tryggnad av EU:s likviditet baserar sig på gällande förordning (EG, Euratom) 1150/2000. I kommissionens förslag har de punkter som gäller beräkning, kontroller, övervakning och rapportering i samband med årliga budgetöverskott utelämnats. Det föreslås att dessa bestämmelser flyttas till genomförandeförordningen. Det föreslås också att detaljerna i fråga om införande av nya skatter tas in i denna förordning.

Enligt kommissionens förslag till nytt system för egna medel kommer de temporära rabatter på momsmedlen för Tyskland, Nederländerna, Sverige och Österrike och de årliga rabatterna på BNI i form av klumpsummor för Nederländerna och Sverige, vilka fastställts för perioden 2007—2013, att upphöra den 1 januari 2014.

Kommissionen föreslår att momsmedlet i sin nuvarande form och därmed också Förenade Kungarikets rabatt slopas från och med den 1 januari 2014. Rabatten beräknas utgående från det nuvarande momsmedlet. När momsmedlet slopas kan rabatten därmed inte längre beräknas.

Det föreslås att uppbördskostnaderna för egna medel sänks från 25 procent till 10 procent. De nuvarande uppbördskostnaderna på 25 procent överskrider kostnaderna för uppbörd av de traditionella egna medlen och innebär i praktiken en dold rabatt. Denna dolda rabatt gäller framför allt Nederländerna och Belgien. För Finlands del sjunker uppbörds-kostnaderna med 33 miljoner euro. En sänkning av uppbörds-kostnaderna ökar inkomsterna i EU:s budget med 3 860 miljoner euro och minskar behovet av en BNI-baserad avgift med samma belopp. Eftersom Finlands andel av BNI-basen är större än de traditionella egna medlen, minskar Finlands BNI-avgifter med ca 60 miljoner euro. Finlands nettoavgifter kommer uppskattningsvis att minska med 26 miljoner euro.

I följande tabell åskådliggörs de landsvisa effekterna av sänkta uppbörds-kostnader på uppbörds-kostnaderna, den BNI-baserade avgiften och förändringen i netto (miljoner euro)

Traditionella egna medel
(uppbördskostnad 25 %) Förändring i traditionella egna medel
uppbördskostnad

25 % -> 10 %	sänkning av BNI-avgiften	Förändring, netto		
BE	587,0	352,2	113,4	238,8
BG	18,5	11,1	11,6	-0,5
CZ	75,7	45,4	44,4	1,0
DK	115,0	69,0	74,7	-5,8
DE	1 346,3	807,8	794,4	13,3
EE	7,4	4,5	4,6	-0,1
IE	66,1	39,7	37,9	1,8
EL	69,9	41,9	64,8	-22,9
ES	454,2	272,5	319,1	-46,6
FR	580,5	348,3	621,6	-273,2
IT	732,6	439,6	477,5	-37,9
CY	9,9	5,9	5,5	0,4
LV	7,1	4,3	5,7	-1,5
LT	15,2	9,1	9,2	-0,1
LU	5,6	3,4	9,8	-6,5
HU	40,3	24,2	32,2	-8,1
MT	4,1	2,5	1,9	0,6
NL	705,0	423,0	187,1	235,9
AT	61,3	36,8	89,4	-52,6
PL	139,9	83,9	117,2	-33,3
PT	49,8	29,9	48,0	-18,1
RO	40,6	24,4	41,4	-17,0
SI	25,5	15,3	11,1	4,2
SK	41,1	24,7	21,6	3,1
FI	55,5	33,3	59,6	-26,3
SE	176,6	106,0	121,0	-15,0
UK	1 000,6	600,4	534,4	66,0
EU	19 294,6	3 858,9	3 858,9	0,0

+ Avgiften stiger
- Avgiften sjunker

För att undvika överdrivna nettobetalmings-situationer, föreslår kommissionen som en kompensation för slopandet av de ovan nämnda rabatterna att årliga tidsbegränsade rabatter på BNI-medlet betalas till de fyra största nettobetalarländerna i form av klump-summor åren 2014—2020 (miljoner euro):

Tyskland	2 500
Nederländerna	1 050
Sverige	350
Förenade kungariket	3 600

Rabatterna ska enligt förslaget finansieras utgående från respektive lands BNI-bas. Också mottagarstaterna ska delta i finansieringen av klumpsumman.

Utöver en strömlinjeformning av det nuvarande systemet föreslår kommissionen två nya kategorier av egna medel som ska införas senast den 1 januari 2018. Under en övergångsperiod ska EU:s budget enligt förslaget således basera sig på BNI-medlet och de traditionella egna medlen. Några förslag till rättsakter finns ännu inte att tillgå. De föreslagna nya egna medlen är:

En andel av den mervärdesskatt som medlemsstaterna tar ut på försäljningen av varor och tjänster

Kommissionen föreslår ett nytt momsmedel (EU-moms) som ska tas ut på de varor och tjänster på vilka alla medlemsstater tillämpar en allmän mervärdesskattesats (minsta gemensamma nämnaren). I praktiken kommer medlet att vara en andel av inkomsterna av den mervärdesskatt som tas ut på de ovan nämnda nyttigheterna. Skatteförvaltningen gottgör kommissionen genom att på kommissionens konto i statskontoret sätta in ett belopp som motsvarar EU-skattesatsen. Bestämmelser om taket för skattesatsen föreslås ingå i beslutet om egna medel, medan de skattesatser som ska tillämpas regleras i tillämpningsförfordningen. För det nya momsmedlets del föreslås skattesatsen vara 1 procent. De inkomster som momsmedlet inbringar kommer att öka i och med att skattebasen harmoniseras. Kommissionen uppskattar att det nya momsmedlet kommer att inbringa ca 30 miljarder euro år 2020. Finlands andel föreslås vara ca 1,5 procent.

Skatt på finansiella transaktioner

Som ett andra nytt eget medel föreslår kommissionen en skatt på finansiella transaktioner (financial transaction tax). Skatten ska enligt förslaget tas ut på finansiella transaktioner som rör masslån, aktier och andra motsvarande värdepapper. Skatten är en ny skatt som bestäms på EU-nivå. Taket för skattesatsen fastställs i beslutet om egna medel, och den specifika skattesats som ska tillämpas regleras i tillämpningsförfordningen om egna medel. Kommissionen kommer att lämna sitt förslag till lagstiftning om en EU-skatt på fi-

nansiella transaktioner senare i höst. Detta EU-initiativ är det första steget mot en global skatt på finansiella transaktioner. För att minska störningarna på marknaden anser kommissionen att skattesatsen bör vara mycket låg. I fråga om egna medel föreslår kommissionen preliminärt en skattesats på 0,1 procent för obligationer och aktier och en skattesats på 0,01 procent för derivatprodukter. Kommissionen uppskattar att intäkterna av skatten på obligationer, aktier och derivatprodukter kommer att uppgå till över 30 miljarder euro per år i EU:s medlemsstater sammanlagt. Om skatten också gällde valuta-transaktioner skulle de uppskattade intäkterna uppgå till 50 miljarder euro.

I regeringsprogrammet konstaterats att Finland påskyndar ibruktageandet av en internationell finansmarknadsskatt på ett så stort geografiskt område som möjligt. Målet är en global skatt, men i första hand kan också ett system som tas i bruk endast inom EU komma i fråga.

I det föreslagna systemet för egna medel växer BNI-medlets andel i början av budgetramens giltighetsperiod ytterligare i och med att det nuvarande momsmedlet försvinner. År 2012 är BNI-andelen ca 75 procent. Enligt kommissionens uppskattning leder införandet av de nya egna medlen till att BNI-medlets andel sjunker till ca 49 procent år 2020.

I följande tabell presenteras på 2012 års budgetnivå de totala effekterna för medlemsstaterna av kommissionens förslag jämfört med det gällande finansieringssystemet. I framställningen ingår inte de nya egna medel som enligt kommissionens förslag ska införas senast den 1 januari 2018. Finlands avgifter minskar med ca 90 miljarder euro.

(mn euro)

	Kommissionens förslag	Budgetförslaget 2012	Skillnad
BE	3 396	3 581	-185
BG	347	367	-21
CZ	1 330	1 415	-85
DK	2 239	2 323	-84
DE	21 296	22 167	-871
EE	137	147	-10
IE	1 134	1 219	-85
EL	1 942	2 059	-117
ES	9 558	10 262	-704
FR	18 618	19 739	-1 122
IT	14 301	14 706	-405
CY	164	176	-12
LV	172	175	-3
LT	276	287	-12
LU	295	317	-22
HU	966	1 012	-46
MT	56	60	-4
NL	4 553	4 425	128
AT	2 678	2 609	69
PL	3 510	3 754	-244
PT	1 437	1 545	-108
RO	1 241	1 278	-37
SI	332	356	-25
SK	647	653	-6
FI	1 784	1 877	-93
SE	3 273	3 121	152
UK	12 406	12 312	93
EU	108 085	111 944	-3 859

+ Avgiften stiger

- Avgiften sjunker

4.4 Kommissionens förslag till nästa budgetram 2014–2020 per rubrik

Rubrik 1: Smart tillväxt för alla (Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning; rubrik 1a under den pågående ramperioden)

Kommissionens förslag ökar medlen för konkurrenskraft avsevärt. Medlen under hela rubriken ökar med en fjärdedel till 114,9 miljarder euro jämfört med innevarande period. Den största enskilda satsningen, 80 miljarder euro, föreslås för nästa ramprogram för forskning och innovation (Horisont 2020), som föreslås utgöra en gemensam strategisk ram för EU:s finansiering för forskning och innovation. Målet är att överbrygga EU:s

innovationsklyfta, utveckla konkurrenskraften och sporra till ökade nationella investeringar i forskning och utveckling inom EU. Enligt kommissionen förutsätter uppnåendet av målen i Europa 2020-strategin kraftiga investeringar i humankapital, utbildning och lärande i dess olika former. Utbetalningen av medel inom EU:s ramprogram för forskning baserar sig inte på kvoter, utan de projekt som finansieras väljs genom tävling och på basis av hög kvalitet. Finland har klarat sig bättre än EU:s genomsnitt i det pågående ramprogrammet för forskning. Finlands resultatnivå är 23 procent, medan EU:s genomsnitt är 21,9 procent.

Det gemensamma strategiska ramverket (Common Strategic Framework, CSF) omfattar enligt förslaget de tre nuvarande EU-instrumenten, dvs. ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration ("sjunde ramprogrammet"), innovationsdelen av ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (CIP) och Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT). Syftet med det gemensamma strategiska ramverket är att förbättra effekterna av EU:s forsknings- och innovationsprogram, förenkla programmens administration och förenhetliga reglerna och tillvägagångssätten för genomförandet. Enligt kommissionens förslag bygger det gemensamma strategiska ramverket på tre separata block som förstärker varandra i linje med prioriteringarna i Europa 2020-strategin: att stödja excellens inom forskningsbasen, att lösa samhällsproblem och att förbättra den industriella konkurrenskraften och ledarskapet. Åtgärderna omfattar dessutom de olika faserna i innovationscykeln, ända från grundforskningen till marknaden, och ett starkare stöd för innovationer, inbegripet icke-tekniska innovationer. Kommissionen föreslår också en ökad användning av så kallade innovativa instrument i forskningsfinansieringen.

Kommissionen föreslår dessutom att avsevärd finansiering riktas till forskning och innovationer av strukturfondsmedel. Kommissionen uppskattar nivån på finansieringen till ca 60 miljarder euro, vilket motsvarar finansieringsnivån under ramperioden 2007–2013.

För att förenkla den nuvarande programstrukturen föreslår kommissionen att programmet för livslångt lärande, samarbetsprogrammen mellan högskolor i EU och tredje länder (bland annat Erasmus Mundus, Tempus, Alfa, Edulink) och programmet Aktiv ungdom slås ihop till ett större program (Utbildning Europa). Under samma paraply föreslås ett delprogram för idrott. Kommissionens förslag till finansiering för programmet är 15,2 miljarder euro. I programmet betonas betydelsen av rörlighet i utvecklandet av kompetensen och byggandet av den europeiska arbetsmarknaden. Programmet är avsett att stödja tre slags verksamhet: rörlighet i samband med lärande (målet är 800 000 per-

soner per år), samarbetsprojekt mellan aktörer inom utbildning och arbetsliv och europeiskt samarbete på policynivå.

Utöver traditionella stödformer har kommissionen för avsikt att tillsammans med Europeiska investeringsbanken skapa en ny stödmekanism för rörliga magisterstudenter. Magisterstudenterna har enligt kommissionen varit förlorarna när det gäller finansiering med nuvarande instrument.

Som ett delprogram av programmet Utbildning Europa föreslår kommissionen ett nytt handlingsprogram för idrott. Unionen fick behörighet inom idrottens område i och med Lissabonfördraget. Enligt kommissionens förslag kommer programmet att inriktas på att ta itu med gränsöverskridande hot som är specifika för idrotten. Sådana hot är t.ex. dopning, våld, rasism och intolerans, eller frågor som rör tävlingarnas integritet. Programmet ska också inriktas på att utveckla det europeiska samarbetet inom idrotten och på att stödja amatör-idrottsorganisationer. Kommissionen lägger inte fram några närmare uppgifter om behovet av finansiering för programmen.

Rubrik 1: Smart tillväxt för alla (Sammanhållning för tillväxt och sysselsättning; rubrik 1b under den pågående ramperioden)

Kommissionen föreslår sammanlagt 376 miljarder euro för sammanhållningspolitiken. I detta ingår en ny infrastrukturfond för ett sammankopplat Europa, 40 miljarder euro. Dessutom öronmärks 10 miljarder euro i Sammanhållningsfonden för samma syfte. Med medel ur den nya fonden finansieras enligt förslaget investeringar i transport för 21,7 miljarder euro, investeringar i IKT/digital för 9,2 miljarder euro och investeringar i energi för 9,1 miljarder euro.

För finansiering till konvergensregioner föreslås 162,4 miljarder euro, medan målet för konkurrenskraft föreslås få 53,1 miljarder euro. Sammanhållningsfondens medel minskar enligt förslaget till 68,7 miljarder euro. För territoriellt samarbete föreslås 11,7 miljarder euro. Finansieringen för de nya övergångsregioner som kommissionen föreslagit är enligt förslaget 39 miljarder euro. Kommissionen föreslår sammanlagt 0,9 miljarder euro för de utomeuropeiska yttersta random-

rådena och för glest befolkade nordliga regioner.

Vid den regionala fördelningen av finansiering kommer man i stället för de nuvarande fyra fördelningsgrunderna att använda tre fördelningsgrunder, nämligen minst utvecklade regioner (BNP/invånare under 75 procent av EU:s genomsnitt), övergångs- eller mellanregioner (BNP/invånare 75—90 procent) och utvecklade regioner (BNP/invånare över 90 procent). Dessutom föreslås det att balanseringen av finansieringen mellan nya och gamla medlemsländer genomförs genom att medlemsstaternas maximala BNI-tak sänks från nuvarande 3,8 procent till 2,5 procent. Kommissionen föreslår en rabatt på 5—10 procent på självfinansieringen för de medlemsstater som har fått finansiellt stöd ur europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen för euroländer eller mekanismen för betalningsbalansen för länder utanför euroområdet.

Sammanhållningsmedlen kommer att bli föremål för en stark villkorlighet. Målet är att göra medelsanvändningen effektivare med hjälp av temakoncentrering som är knuten till europeiska prioriteringar.

Kommissionen föreslår också att Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samlas inom en gemensam strategisk ram, som även kommer att omfatta Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden. I fråga om Europeiska regionala utvecklingsfonden föreslår kommissionen dessutom att de valda investeringarna till skillnad från den aktuella perioden ska kunna finansieras inte bara med bidrag, utan också med hjälp av finansieringsinstrument (bl.a. riskkapitalfonder, lokala utvecklingsfonder osv.).

För åren 2014—2020 föreslår kommissionen en ny fond för ett sammankopplat Europa som stöd för utvecklandet av en effektiv infrastruktur framför allt inom områdena transport, energi och informations- och kommunikationsteknik. Fonden kommer att finansiera på förhand utsedda infrastrukturprojekt i EU:s intresse. Infrastrukturinvesteringar ska också kunna medfinansieras regionalt ur Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf).

Om det nya förslaget genomförs kommer finländska projekt inom transport och informations- och kommunikationsteknik sannolikt att få en del ekonomiskt stöd via fonden för ett sammankopplat Europa. I fråga om transportnät kommer stödet för genomförandet av det aktuella stomnätet att vara litet för Finlands del, men det s.k. heltäckande nätet TEN-T kommer att vara avsevärt mer omfattande och kan finansieras med medel ur Sammanhållningsfonden.

I instrumentet för ett sammankopplat Europa ingår en större satsning på energinät, framför allt gränsöverskridande nät, i EU:s budget. De centrala energipolitiska målen, energimarknadens funktion, energiförsörjningen, energibesparingar, utveckling av energiformer som baserar sig på nya och förnybara energikällor och sammankoppling av energinät togs in i Lissabonfördraget.

Rubrik 2: Hållbar tillväxt: naturresurser (Bevarande och förvaltning av naturresurserna)

Under rubriken finansieras utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken, utgifterna för landsbygdsutveckling, utgifterna för Europeiska fiskerifonden och kostnaderna för miljö- och klimatpolitiken (Life +). Dessutom finansieras under rubriken utgifterna för vissa myndigheter.

Den gemensamma jordbrukspolitiken är ett av EU:s mest harmoniserade politikområden. Målen och åtgärderna för den gemensamma jordbrukspolitiken liksom även en eventuell nationell marginal fastställs på EU-nivå. Därför är den tillgängliga finansieringen av central betydelse med tanke på politikens innehåll. I kommissionens förslag ingår en princip om att jordbruket ska fortsätta överallt i Europa. Kommissionen kommer att lägga fram sina förslag till lagstiftning om en reform av den gemensamma jordbrukspolitiken i oktober 2011.

Förslaget till budgetram skapar en allmän ram för den kommande reformen. Kommissionen utgår från att den gemensamma jordbrukspolitikens grundläggande struktur med två pelare kommer att bibehållas. Under den första pelaren finansieras av EU helfinansierade direktstöd till jordbrukare samt marknadsåtgärder, och under den andra pelaren finansieras medfinansierade utgifter för

landsbygdsutveckling. Kommissionen kommer också att föreslå att flexibilitet mellan de två pelarna ska vara tillåten. I praktiken innebär detta att en medlemsstat kan flytta pengar från finansiering under den första pelaren (direktstöd) till den andra pelaren (utveckling av landsbygden) eller tvärtom.

Enligt kommissionens förslag kommer nivån på utgifterna för jordbruket och utveckling av landsbygden (under hela perioden 371,7 miljarder euro) att frysas till en nominell nivå som ligger nära 2013 års nivå. Också den för Finland viktiga finansieringen för utveckling av landsbygden, som ingår i den totala summan, bibehålls nominellt på så gott som samma nivå som för närvarande (under hela perioden 89,9 miljarder euro). Frysningen av utgifterna leder till att jordbruksutgifternas andel av EU:s totala utgifter under ramperioden sjunker från nuvarande dryga 40 procent till ca 33 procent.

Direktstöd till jordbrukarna och marknadsåtgärder

Av historiska skäl är variationerna stora mellan olika EU-medlemsstater när det gäller direktstödet till jordbrukarna. Till exempel i Lettland är den kalkylerade stödnivån år 2013 ca 94,7 euro/ha och i Nederländerna 457,5 euro/ha. EU:s genomsnitt år 2013 är 268,2 euro/ha och Finlands genomsnitt är 236,7 euro/ha.

Kommissionen föreslår att betalningen av direktstöd till jordbrukarna ska jämnas ut mera mellan medlemsländerna. Stöden till de medlemsstater som kalkylmässigt ligger över EU:s genomsnitt (268,2 euro/ha) sänks och vice versa under en övergångsperiod. Kommissionen föreslår att en tredjedel av skillnaden mellan de lägsta stöden och 90 procent av EU:s genomsnitt (241,4 euro/ha) ska ersättas, vilket jämnar ut stödsystemet och gör det mer rättvist. Kommissionens förslag utgår från att den nuvarande obligatoriska moduleringen (överföringen av stöd från direktstöd till stöd för landsbygdsutveckling) bibehålls på 2013 års nivå under den nya ramperioden. Eftersom Finlands genomsnittliga stödnivå efter detta, 236,7 euro/ha, ligger något under 90-procentsnivån, stiger det genomsnittliga direktstödet något för Finlands

del. Stödet stiger uppskattningsvis med 1,6 euro/ha, vilket är sammanlagt ca 3,6 miljarder euro per år efter övergångsperioden.

I kommissionens förslag ingår också miljöanpassning av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket innebär miljöåtgärder som överskrider basnivån och som är obligatoriska för alla jordbrukare. För miljöanpassning reserveras 30 procent av varje lands gårdsstöd. Detaljerade förslag om detta fås inte förrän kommissionen lämnar sitt förslag till GJP-reform i oktober 2011.

I direktstöden till jordbrukarna föreslås också en successiv övre gräns för de största anläggningarna. Eventuella besparingar som uppstår vid tillämpningen av den övre gränsen ska i varje medlemsland användas för ytterligare finansiering av landsbygdsutvecklingen. Direktstöden ska i högre grad än hittills riktas till aktiva jordbrukare. För små jordbrukare inrättas en egen förenklad stödordning. Detaljerade förslag om detta fås i förslagen till lagstiftning.

Kommissionen föreslår också att vissa poster som för närvarande betalas under rubriken naturresurser ska överföras till andra rubriker. Till dessa hör livsmedelshjälpen till de sämst ställda (sammanlagt 2,5 miljarder euro under ramperioden), som flyttas till rubrik 1, och vissa utgifter i anslutning till livsmedels-säkerhet (sammanlagt 2,2 miljarder euro under ramperioden), som flyttas till rubrik 3.

Utveckling av landsbygden

Enligt kommissionens förslag ska den andra pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken (utveckling av landsbygden) i högre grad än tidigare gälla konkurrenskraft, innovationer, klimatförändring och miljö. Syftet är en effektivare användning av medel.

Enligt kommissionen kommer landsbygdsutvecklingen att fortsätta främja särskilda nationella och/eller regionala behov samtidigt som den återspeglar EU:s prioriteringar. Landsbygdsutvecklingen kommer liksom de andra strukturfonderna att beröras av reglerna om resultatbaserade villkor i Europa 2020-strategin. Under den nya ramperioden föreslås det att medlemsstaterna gör upp en gemensam strategisk ram för samtliga strukturfonder och ingår ett partnerskapsavtal med

kommissionen. Syftet är att maximera synergieffekterna av politiken för landsbygdsutveckling och EU:s andra regionala utvecklingsmedel. Partnerskapsavtalen hör ihop med målen i Europa 2020-strategin och i det nationella programmet.

Finansieringen för landsbygdsutveckling är för Finland ett mycket viktigt element med tanke på de omfattande kompensationsbidragen och miljöbidragen, strukturstödet till jordbruket samt regionala och lokala företags- och projektstöd, men av kommissionens förslag framgår ännu inte den landsvisa fördelningen av denna finansiering. Fördelningen av medel för landsbygdsutveckling kommer att reformeras med andelar som fastställs utifrån objektiva regionala och ekonomiska kriterier. Dessa återspeglar också målen för den framtida ekonomiska politiken, socialpolitiken, miljöpolitiken och regionpolitiken. Närmare konsekvenser för Finlands del framgår först senare.

Europeiska fiskerifonden

Systemet för finansiering av fiske reformeras genom att den nuvarande Europeiska fiskerifonden ersätts med en ny fond, Europeiska havs- och fiskerifonden. Finansieringen omfördelas så att den bättre än hittills stöder den gemensamma fiskeripolitikens mål om hållbart fiske. För att göra slut på överfisket slopas bland annat de flesta stödformer för fiskeflottor.

Den nya fonden är uppbyggd på fyra pelare, 1) smart, grönt fiske, 2) smart grönt vattenbruk, 3) hållbar territoriell utveckling som gynnar alla och 4) integrerad havspolitik. Förutom de fyra pelarna kommer fonden att omfatta bland annat kontroll, datainsamling och marknadsåtgärder i fråga om fiske samt finansiering av den integrerade havspolitik. De kostnader som föranleds av EU:s avtal om fiskepartnerskap med tredjeländer och av EU:s medlemskap i internationella fiskeorganisationer finansieras fortsättningsvis utanför den nya fonden.

Det föreslås att 6,7 miljarder euro anslås för finansiering av fisket och havspolitik åren 2014—2020, vilket innebär att finansieringen är på ungefär samma nivå som för närvarande.

Miljö och klimatåtgärder (Life+)

I kommissionens förslag till budgettram har klimat- och miljöprioriteringar beaktats på ett mångsidigt sätt i målen och medelsanvändningen för alla centrala sektorer (forsknings-, innovations- och teknikutvecklingen, jordbruket, landsbygdsutvecklingen, havs- och fiskeripolitiken, regional- och strukturstöden, globala åtgärder). En grön ekonomi minskar enligt kommissionen på ett hållbart sätt användningen av resurser och stöder tillväxt, konkurrenskraft och nya arbetsplatser. Genom att trygga och utveckla ekosystemtjänsterna är det också möjligt att skapa nya innovationer och ny affärsverksamhet.

Kommissionen föreslår ett enhetligt och praktiskt uppföljnings- och rapporteringsförfarande för de budgetutgifter som gäller centrala åtgärder för hejdande av klimatförändringen och anpassningsåtgärder under olika rubriker.

För instrumentet Life+, som framför allt gäller miljö- och klimatåtgärder, föreslår kommissionen totalt 3,2 miljarder euro under perioden. Ett nytt klimatprogram höjer den nuvarande nivån med 0,8 miljarder euro. Det nya programmet fokuserar på pilot- och demonstrationsprojekt.

Rubrik 3: Säkerhet och medborgarskap (rubrik 3a och 3b under den pågående ramperioden)

I kommissionens förslag delas rubrik 3 inte längre in i de två avsnitten 3 a. Frihet, säkerhet och rättvisa och 3 b. Medborgarskap, som i den gällande budgettramen. Finansieringen under rubriken ökar med ca 50 procent till 18,5 miljarder euro jämfört med den gällande budgettramen. För den nya ramperioden föreslår kommissionen 3,4 miljarder euro för migrations- och asylfonden, 4,1 miljarder euro för fonden för inre säkerhet och 3 miljarder euro för finansiering av olika myndigheter. Dessutom föreslås 1,6 miljarder euro för programmet Kreativa Europa samt 2,1 miljarder euro för livsmedelssäkerhet, som överförs från nuvarande rubrik 2.

När det gäller inrikes frågor föreslås en förenkling av programmen genom en uppdelning i två pelare: migrations- och asylfonden och fonden för inre säkerhet. Kommissionen föreslår också flerårig programplane-

ring och en extern dimension för fonderna. Under rubriken inkluderas också medel för livsmedelssäkerhet, som i den gällande ramen finansieras under rubriken jordbruk.

Kommissionen föreslår att de nuvarande rättviseprogrammen slås ihop till två nya program: rättviseprogrammet och programmet för grundläggande rättigheter och medborgarskap. Detta kommer att förenkla finansieringen, ge större enhetlighet över skalan av verksamheter som finansieras och göra programadministrationen effektivare. Det är inte möjligt att beakta den yttre dimensionen av rättvisefrågorna i finansieringsprogrammen inom rättsområdet.

Kommissionen föreslår att de nuvarande programmen Kultur, Media och Media Munda sammanförs i ramprogrammet Kreativa Europa. Programmen fortsätter som självständiga delprogram. Syftet med det nya ramprogrammet är att stärka kreativiteten och de kreativa sektorerna, som är nödvändiga för Europas ekonomiska tillväxt och utveckling. Programmet Kreativa Europa kommer dessutom att kompletteras med ett nytt finansiellt instrument som ska bredda den finansiella basen inom den kulturella och kreativa branschen. Det nya instrumentet baserar sig på den modell för lånegarantifonder (Media Guarantee Fund) som skapats inom det nuvarande programmet Media och som finansieras av Europeiska investeringsbanken.

För finansiering av programmet Kreativa Europa föreslås för den nya ramperioden 1,6 miljarder euro, vilket omfattar ett 37 procents tillägg för kultur och audiovisuell produktion jämfört med innevarande ramperiod. Utgående från tillgänglig information kommer finansieringen att fördelas mellan delprogrammen i proportion till de nuvarande programbudgetarna.

Kommissionen föreslår en fortsättning på programmet Ett Europa för medborgarna. Programmet Ett Europa för medborgarna stöder transnationella projekt som rör medborgerligt samhällsengagemang och europeisk identitet samt informationsförmedling i frågor som gäller Europa. Kommissionen föreslår 203 miljoner euro för programmet åren 2014–2020. I fortsättningen kommer kommissionen i högre grad att forma programmet

så att det gäller informationsverksamhet som betjänar EU-institutionerna. Det ursprungliga syftet med programmet var att stödja möjligheterna att delta i det civila samhället.

Rubrik 4: EU i världen (EU som global partner; rubrik 4 under den pågående ramperioden)

Rubriken för yttre förbindelser växer enligt förslaget med nästan en fjärdedel till 70 miljarder euro jämfört med den gällande budgetramen. Kommissionen påminner om den starka samordnande roll som den höga representanten fick i Lissabonfördraget när det gäller att förenhetliga och effektivisera den yttre verksamheten. Centrala mål är att försvara demokratin, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna och att stödja målen för Europa 2020-strategin. Kommissionen påpekar att EU förbundit sig att kollektivt höja nivån på det offentliga utvecklingsbidraget till 0,7 procent före utgången av 2015.

Kommissionen föreslår att genomförandet av finansieringen av de yttre förbindelserna ska förenklas med tanke på principerna om biståndseffektivitet. Flexibiliteten ska ökas och överlappningarna mellan instrumenten ska bli färre. Ytterligare användning av innovativa finansiella instrument föreslås, vilket bör göra det möjligt att blanda en större del av bidragen med lån (blending). Enligt kommissionen ska det i viss mån vara möjligt att finansiera verksamhet även i tredjeländer med instrument för inre politik (t.ex. utbildning och migration).

Kommissionen konstaterar att inga större förändringar behövs i instrumentstrukturen under rubriken. Den största nyheten är ett nytt partnerskapsinstrument (1 miljard euro) som framför allt ska stödja främjandet av ekonomiska intressen i nya industriländer, tillväxtekonomier och EU:s strategiska partner, Ryssland inbegripet.

Med hjälp av Europeiska grannskapsinstrumentet (16,1 miljarder euro) stöds ett fördjupat politiskt samarbete och närmare ekonomisk integration med EU liksom även grannländernas demokratiska processer. Villkor och sporrar kommer att accentueras. Det regionala och gränsöverskridande samarbetet (nuvarande ENPI CBC) mellan EU och Ryssland ska fortfarande vara en del av

granskapsinstrumentet. I det gränsöverskridande samarbetet fortsätter samfinansieringen med Europeiska regionala utvecklingsfonden. Kommissionen anser att man i fortsättningen bör stärka samarbetet och göra tillvägagångssätten klarare, vilket motsvarar Finlands krav.

Instrumentet för utvidgningsländerna (12,5 miljarder euro) innefattar enligt förslaget fortfarande alla dimensioner av inre politik och tematiskt samarbete med kandidatländerna. Tonvikten ligger på stöd för kandidatländernas förutsättningar att bli medlemmar.

Finansieringsinstrumentet för utvecklings-samarbete (20,6 miljarder euro) bygger vidare på den nuvarande indelningen vad gäller geografisk och tematisk täckning. Tonvikten ligger på att minska fattigdom och uppnå millenniemålen. Inom instrumentet inrättas ett panafrikanskt instrument som stöder genomförandet av den gemensamma strategin Afrika-Europa.

Europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (1,4 miljarder euro) kommer att fokusera på utvecklingen av civila samhällen och deras roll till stöd för mänskliga rättigheter. Instrumentet kommer också att finansiera EU:s valövervakningsuppdrag och förbättringar av valprocesserna i partnerskapsländerna.

Instrumentet för humanitärt bistånd (6,4 miljarder euro) ska ge bistånd vid kriser, krishantering och förebyggande av kriser, medan civilskyddsmekanismen (0,2 miljarder euro) kommer att utnyttjas vid naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor.

Stabilitetsinstrumentet (2,5 miljarder euro) ska stödja både krishantering på kort sikt och långsiktig verksamhet för att hantera globala hot i situationer där inga andra EU-mekanismer kan användas. Via budgeten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (2,5 miljarder euro) kommer dessutom åtgärder utan militära och försvarsmässiga konsekvenser att finansieras. GUSP-operationerna ses som en del av EU:s övergripande yttre åtgärder.

Genom makroekonomiskt stöd (0,6 miljarder euro) stöds länder som omfattas av stabiliserings- och strukturanpassningsprogrammen. Målet för instrumentet för kärnsäkerhetssamarbete (0,56 miljarder euro) är att

främja kärnsäkerhet framför allt genom stöd för Internationella atomenergiorganets arbete.

Rubrik 5: Administration

För administrativa utgifter föreslår kommissionen totalt 62,6 miljarder euro. I den gällande budgetramen står de administrativa utgifterna för 56,8 miljarder euro. Därmed är ökningen 10,2 procent, dvs. ca 5,8 miljarder euro. Kommissionen har som mål att förenkla och rationalisera förvaltningsstrukturerna med beaktande av medlemsstaternas motsvarande åtgärder. De administrativa utgifternas andel av de totala utgifterna stiger dock enligt förslaget från nuvarande ca 6 procent till ca 6,4 procent. För att begränsa de administrativa utgifterna ingår i förslaget för den kommande ramperioden en femprocentig minskning av personalen. Samtidigt med ramberedningen pågår en genomgång av de tjänsteföreskrifter som gäller EU-tjänstemännen. Kommissionen föreslår bland annat en förlängning av arbetstiden från 37,5 timmar i veckan till 40 timmar i veckan samt vissa andra ändringar i den s.k. lönejusteringsmetoden i syfte att hejda ökningen i lönekostnader och pensionsutgifter.

4.5 Konsekvenserna av kommissionens förslag

Kommissionens förslag om finansieringssystemet har konsekvenser för den nationella skattelagstiftningen om de genomförs.

De slutliga ekonomiska konsekvenserna av kommissionens förslag klarnar först efter att man fått alla förslag till lagstiftning inom de olika sektorerna. Resultatet av de ekonomiska konsekvenserna klarnar först när förhandlingarna slutförs, och det beror framför allt på budgetens storlek, finansieringssystemet och de olika sektorpolitiska avgörandena. Det kan uppskattas att kommissionens förslag om finansieringssystemet sänker Finlands avgifter med ca 90 miljoner euro på 2012 års budgetnivå. Uppskattningen innefattar inte de eventuella nya kategorierna av egna medel.

I fall kommissionens föreslagna totalbelopp godkänns som sådant skulle detta medföra en överskridning på 360 milj. euro av de

nationella ramarna för statsfinanserna för åren 2014—2015

En utjämning av direktstöden till jordbrukarna på det sätt som kommissionen föreslår höjer Finlands stöd något. Höjningen är efter en övergångsperiod 1,6 euro/ha, dvs. totalt ca 3,6 miljoner euro per år.

En eventuell ändring i fördelningskriterierna i fråga om finansieringen för landsbygdsutveckling kan innebära att Finlands andel blir mindre om den totala EU-finansieringen bibehålls på nuvarande nivå. Detta i sin tur ökar trycket att höja den nationella, av budgetramen beroende medfinansieringen av Finlands EU-medfinansierade stöd för landsbygdsutveckling, såsom miljöbidraget och kompensationsbidraget, om man vill bevara den nuvarande nivån på finansieringen. Närmare konsekvenser för Finlands del framgår senare.

Enligt den förhandsinformation som kommissionen gett kommer den strukturpolitiska finansieringen till Finland att minska med ca 15 procent under nästa period. Enligt preliminära uppskattningar kommer den finansiering som Finland får att minska. Beloppet beror inte bara på den totala nivån på den sammanhållningspolitiska finansieringen, utan framför allt på hur mycket basfinansiering Finland får i form av medel för konkurrenskraft och eventuellt medel för övergångsregioner, samt på hur väl de mål som Finland satt för finansieringen för regioner med bestående ogynnsamma förhållanden uppfylls. Under innevarande period får Östra och Norra Finland 35 euro/invånare/år (ca 45 miljoner euro per år) i specialfinansiering.

I enlighet med regeringsprogrammet är vårt avlägsna läge och vikten av att värna om glesbygdsområdenas särskilda ställning en nyckelfråga för Finland i strukturfondspolitiken. Inom ramen för reformen av EU-strukturfondsprogrammen ska möjligheten att utnyttja dessa resurser tryggas i hela Finland.

5 Nationell behandling

Statsrådets ståndpunkter har beretts av EU-budgetsektionen i juli och augusti 2011. Dessa ståndpunkter tillstyrktes av EU-ministerutskottet den 23 september 2011 och

statsrådets finansutskottet den 28 september 2011.

6 Statsrådets ståndpunkt

6.1 Budgetramens storlek och struktur och systemet för egna medel

1. Statsrådet anser att det är bra att förhandlingarna om budgetramen kommer i gång i och med kommissionens förslag. Dessa förslag kan utgöra ett underlag för kommande förhandlingar.

2. Statsrådet anser att EU:s nästa budgetram ska avspegla såväl den svåra situationen inom den offentliga ekonomin som behovet av att stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Storleken på unionens budget kan inte utökas nämnvärt i en situation där medlemsstaterna är tvungna att anpassa sina egna nationella budgetar. I egenskap av nettobetalare stöder Finland en disciplinerad budgetram.

3. Systemet för finansiering av EU:s budget, dvs. systemet för egna medel, ska vara enkelt, transparent och rättvist, och det ska erbjuda tillräckliga och stabila resurser. Medlemsstaternas nettobetalningssituation bör basera sig på staternas förmögenhetsnivå. Statsrådet anser att kommissionens strävan att förenkla systemet för egna medel är bra. Statsrådet anser att det är viktigt att förhandlingarna om att slopa vissa medlemsländers särskilda avgiftsrabatter fortsätter. Statsrådet är berett att granska kommissionens förslag till unionens nya egna medel. I regeringsprogrammet konstateras att Finland påskynar ibruk tagandet av en internationell finansmarknadsskatt på ett stort geografiskt område som möjligt. Statsrådet fattar sin ståndpunkt till kommissionens förslag som godkändes den 28 september 2011 till skatt på finansiella transaktioner (KOM(2011) 594) senare i samband med ärendets nationella förberedelse.

4. Kommissionen har i ökande grad föreslagit olika slags särskilda instrument som inte ingår i budgetramen. Instrument utanför budgetramen bör användas endast i väl motiverade fall. I enlighet med principerna om

enhet och riktighet i budgeten bör strävan vara att alla utgifter finansieras inom EU:s budgetram och budget.

5. Det bör vara möjligt att omdisponera medel inom EU:s budget med tanke på oförutsägbara situationer. Statsrådet anser dock att denna flexibilitet inte får leda till slappare budgetdisciplin. Därför anser statsrådet att de många möjligheter till flexibilitet som kommissionen föreslår är överdimensionerade. Statsrådet anser att den primära flexibiliteten ska ligga i möjligheten att omdisponera medel och i en tillräcklig marginal under samtliga rubriker i budgetramen.

6. Statsrådet anser att förordningen om budgetramen bör innehålla alla väsentliga bestämmelser som ingår i budgetramen, inbegripet beloppen och användningsändamålen för eventuella särskilda instrument.

7. Statsrådet anser att den marginal som reserverats för oförutsedda utgifter bör omfatta den s.k. kompensationsmekanism som var en central komponent i den ståndpunkt som rådet antog i december 2010.

8. Statsrådet anser att Europeiska unionens solidaritetsfond och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, vilka varit i bruk under den pågående ramperioden, inte har motsvarat förväntningarna. Europeiska unionens solidaritetsfond kan enligt statsrådet slopas i fortsättningen. Statsrådet tar ställning till kommissionens förslag om att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för stöd till jordbrukare efter att förslaget till grundrättsakt finns att tillgå.

9. I fråga om innovativa finansieringsinstrument anser statsrådet att man i första hand bör utveckla användningen av befintliga instrument. Nya finansieringsinstrument kan införas i väl motiverade fall, men de får inte på lång sikt leda till att EU:s budget blir större. Eventuella nya instrument får inte leda till att man utesluter finansiering från den privata sektorn. Instrumenten får inte heller leda till att risker överförs från den privata sektorn till unionens budget. Innovativa instrument får inte försvåra ansvarsförhållandena och transparensen i fråga om användningen av finansiering.

Smart tillväxt för alla

10. EU:s nästa budgetram bör skapa förutsättningar för en starkare ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Statsrådet anser att det är bra att prioriteringarna i Europa 2020-strategin syns i kommissionens förslag, och stöder strävan att modernisera budgeten. Genom att stödja utbildning, forskning och innovation kan man stödja reformen av den europeiska näringsstrukturen, främja sameuropeisk forskning och innovation och stärka hela EU:s konkurrenskraft.

11. Statsrådet förhåller sig positivt till kommissionens förslag att öka anslagen för forskning, utveckling och innovation i EU:s budget. Statsrådet anser att finansieringsbeloppen för utbildning, forskning, utveckling och innovation måste bedömas som en del av EU:s totala finansiering och dess struktur.

12. Statsrådet stöder att strukturfondsmedel i högre grad riktas till forskning och innovation som stöder konkurrenskraften och till stärkande av innovationsmiljöerna i hela Finland.

13. Statsrådet stöder i princip den gemensamma strategiska ramen för EU:s finansiering av forskning och innovation som ett sätt att stärka effekterna av verksamheten och förenkla administrationen. Statsrådet anser att den verksamhet som finansieras inom ramprogrammet för forskning och innovation även i fortsättningen bör basera sig på en hög kvalitet på forskningen och innovationsverksamheten. Dessutom bör man betona verksamhetens effekter på Europas ekonomiska och samhälleliga utveckling och skapandet av europeiskt mervärde. En närmare ståndpunkt kan utformas först på basis av kommissionens detaljerade förslag till lagstiftning. Prioriteringarna enligt Europa 2020-strategin i budgetramen motsvarar Finlands synpunkter.

14. Statsrådet stöder en fortsatt regional- och strukturpolitik på hela unionens område. Tonvikten i finansieringen bör ligga på de fattigaste regionerna och på de regioner som har allvarliga och bestående ogynnsamma förhållanden. Sammanhållningspolitikens effekter bör förbättras genom att man koncentrerar sig på ett begränsat antal prioriteringar, som bör vara förenliga med målen för Euro-

pa 2020-strategin. Statsrådet stöder Europa 2020-strategins mål om innovationer, energi-effektivitet, konkurrenskraft och ökad delaktighet.

15. Det sammanhållningspolitiska finansiella stödet är enligt gällande rättsakter villkorligt, vilket innebär att sammanhållningsfinansieringen kan avbrytas. Villkorligheten avser den offentliga ekonomins tillstånd och genomförandet av konvergensprogrammet. Villkorligheten gäller endast stöd som betalas ur sammanhållningsfonden. Statsrådet anser att det är befogat att utreda möjligheterna att kombinera strukturstöden och övriga stöd i EU:s budget med iakttagandet av stabilitets- och tillväxtpakten. Effekterna av den förebyggande delen av stabilitets- och tillväxtpakten bör förbättras och detta skulle i större utsträckning än hittills kunna kopplas ihop med utgifterna i EU:s budget. Nyttan av strukturstöden kan i fortsättningen uppnås endast i en situation där de ekonomiska strukturerna är sunda och balanserade. Dessutom kunde man undersöka om det är möjligt att knyta villkorligheten till andra än sådana av rådet godkända faktorer som har att göra med den offentliga ekonomins tillstånd och genomförandet av konvergensprogrammet, såsom fullföljandet av strukturpolitiska rekommendationer för de berörda staterna (riktlinjerna för den ekonomiska politiken).

16. Statsrådet utgår från att den sammanhållningspolitiska finansiella lösningen ska vara rättvis för alla medlemsländer och regioner. I förhållande till kommissionens förslag behövs balanserande finansiella åtgärder mellan olika mål.

17. En nyckelfråga för Finland i strukturfondspolitiken är vårt avlägsna läge och vikten av att värna om glesbygdsområdenas särskilda ställning. Kommissionen föreslår att de nordliga glesbygdsområdenas särskilda ställning i enlighet med Finlands anslutningsavtal och artikel 174 i Lissabonfördraget ska bevaras under perioden 2014—2020. Det är viktigt att gles bebyggelse tas med som ett kriterium vid sidan av BNP-kriteriet vid utdelningen av stöd. Specialfinansieringen för glesbygdsområden bör enligt Finland bibehållas på minst nuvarande nivå för Norra och Östra Finlands del.

18. Vid reformen av EU:s strukturfondsprogram bör möjligheten att använda resurserna tryggas i hela Finland. Finlands totala finansiella stöd bör bibehållas på nuvarande nivå.

19. Statsrådet ställer sig avvaktande till inrättandet av en ny infrastrukturfond (Ett sammankopplat Europa) och till fondens tänkbara nytta. Finland är dock berett att öka resurserna för TEN-instrumenten när det gäller att bygga effektiva nätverk i regioner där ett dåligt marknadsläge gör det svårt att bygga nätverk enbart med hjälp av privata investeringar. Finansieringen och genomförandet av transport-, energi- och datakommunikationsprojekt kan effektiviseras också genom att motsvarande befintliga TEN-instrument utvecklas. Enligt förslaget kommer den nya fonden inte att administreras inom ramen för den programbaserade sammanhållningspolitiken eller enligt principen om delat förvaltningsansvar. Finland anser att energiinfrastrukturen bör utvecklas på marknadsbasis.

20. Att sänka BNI-taket för medlemsländerna till 2,5 procent är speciellt nödvändigt med tanke på en effektiv användning av resurser. Metoden för beräkning av taket bör inte ändras jämfört med innevarande period, dvs. finansieringen för landsbygdsutveckling bör ingå i taket. Därför bör kommissionens förslag preciseras.

21. Statsrådet anser att det är viktigt att enhetliga mål för att förbättra konkurrenskraften och sysselsättningen fullföljs i samtliga regioner. Statsrådet stöder inte kommissionens förslag om övergångsregioner och säkerhetsnätsåtgärder (Safety Net) i föreslagen form, eftersom det är för dyrt. De mellanregioner och konkurrensregioner som kommissionen föreslår bör slås ihop till en helhet på basis av ett glidande BNI-kriterium.

22. EU:s medfinansieringsprincip bör iaktas i högre grad. Unionsfinansieringen bör begränsas till maximalt 75 procent i stället för nuvarande 85 procent. Statsrådet anser att en tillräcklig nationell självriskandel är det bästa förhandsvillkoret och en nödvändig garanti för ansvarsfull projektverksamhet. Också i övrigt stöder statsrådet en stark villkorlighet i sammanhållningspolitiken. Genom förhandsvillkor försöker man säkerställa ge-

nomförandet av programmen och en förnuftig användning av projektfinansiering.

23. Statsrådet ställer sig negativt till införandet av en resultatreserv och andra sporrar på unionsnivå.

24. Statsrådet anser att det är viktigt att Europeiska socialfonden (ESF) utgör en väsentlig del av genomförandet av sammanhållningspolitiken. Ett fastställande av socialfondens andel på förhand ligger inte i linje med den programbaserade sammanhållningspolitiken, vars huvudprincip är delat förvaltningsansvar mellan kommissionen, medlemsländerna och regionerna.

25. Statsrådet anser att man med dessa övergripande åtgärder kan dimensionera den regional- och strukturpolitiska finansieringen så att den överensstämmer med de strikta budgetramarna.

26. Statsrådet anser att det är viktigt att stödja den internationella rörligheten eftersom man med hjälp av rörlighet kan främja internationell utbildning och forskning och därmed höja kvaliteten på dem. Rörlighet främjar förvärvandet av ny kunskap, nya färdigheter och språkliga och interkulturella färdigheter.

27. Statsrådet stöder tanken om att slå ihop mindre program inom utbildningsområdet till en större och effektivare helhet. Däremot bör förslaget att slå ihop utbildnings- och ungdomsprogrammen granskas med avseende på vilket mervärde och vilka synergieffekter förslaget för med sig. Det är viktigt att de karakteristiska dragen och de centrala funktionerna i det nuvarande ungdomsprogrammet bibehålls även om programstrukturen förenklas. Också i det nya programmet är det viktigt att man beaktar de olika målgruppernas behov inom utbildningssektorn.

28. Statsrådet anser att kommissionens förslag om ett delprogram inom idrott är motiverat och att det planerade innehållet motsvarar Finlands målsättningar. Det är viktigt att hitta effektiva europeiska samarbetsmetoder för att undanröja gränsöverskridande hot inom idrotten. Vid behandlingen av förslaget till program bör särskild vikt fästas vid möjligheterna att delta i programmet för små idrottsaktörer i små medlemsstater. Den centraliserade programadministrationen har inte alltid kunnat trygga jämlika möjligheter till

medverkan för frivilligaktörer i små länder i periferin.

Hållbar tillväxt: naturresurser

29. Statsrådet anser att det är bra att kommissionens förslag om jordbrukspolitiken baserar sig på principen om att jordbruksproduktionen ska fortsätta i alla europeiska regioner.

30. I fråga om direktstöd och marknadsåtgärder innebär kommissionens förslag att den gradvisa höjningen av direktstöden till vissa nya medlemsländer åtminstone delvis finansieras inom ramen för de nuvarande direktstöden till jordbrukarna och marknadsåtgärderna. Kommissionens förslag om utjämning av direktstöd mellan medlemsstaterna har inga väsentliga konsekvenser för Finland, eftersom det stöd som Finland för närvarande får ligger nära EU:s genomsnitt.

31. Finansieringen för landsbygdsutveckling är ett mycket viktigt element för Finland med tanke på de omfattande kompensations- och miljöbidragen, strukturstöden till jordbruket och regionala och lokala företags- och projektstöd. Av kommissionens förslag framgår inte ännu utdelningskriterierna eller hur denna finansiering fördelas mellan olika länder. Statsrådet anser att Finlands proportionella andel av medlen för landsbygdsutveckling bör bibehållas på minst nuvarande nivå.

32. Statsrådet anser att det är viktigt att det reella värdet av de medel som anslagits för landsbygdsutveckling i budgetramen tryggas. På så sätt utökas de utgiftsposter som på ett väsentligt sätt stöder målen för Europa 2020-strategin.

33. Finland har preliminärt ställt sig positivt till tanken om ett gårdsspecifikt tak för direktstöden och om miljöanpassning av direktstöden. I fråga om miljöanpassning har Finland ansett att ny byråkrati inte ska skapas och att den administrativa bördan inte ska ökas. Kommissionen föreslår att 30 procent av direktstöden ska reserveras för miljöanpassning. Dess andel av det totala gårdsstödet bör granskas i samband med att förslagen till lagstiftning läggs fram. Särskilt miljöbidraget, som betalas under den gemensamma jordbrukspolitiken andra pelare, bör beaktas.

34. Statsrådet anser att det är viktigt att klimat- och miljömålen beaktas i sektorpolitiken. Det är viktigt att man beaktar framför allt sådana klimat- och miljömål som kan stödja ekonomisk tillväxt, innovationer och tekniska lösningar.

Säkerhet och medborgarskap

35. Rättsliga och inrikes frågor är ett av de områden som utvecklas snabbast inom EU. Lissabonfördragets ikraftträdande och det omfattande Stockholmsprogrammet för åren 2010—2014, som antogs av Europeiska rådet i december 2009, stärker ytterligare denna utveckling. Dessa nya utmaningar har kommissionen beaktat i ytterst hög grad i fråga om migrationsfrågor och inrikes frågor. I fråga om rättsliga frågor krävs mer detaljerad information om de kommande finansieringsprogrammen för att kommissionens förslag ska kunna bedömas.

36. Statsrådet stöder kraftigt en förenkling av administrationen av finansiering för inrikes frågor. Statsrådet anser också att kommissionens mål om förbättrade resultat och effekter av verksamheten är bra. Enligt kommissionen kommer en stor del av finansieringen för inrikes frågor att styras till omfattande datasystem. Finland har vid behandlingen av kommissionens meddelande från 2010 om informationshanteringen inom området med frihet, säkerhet och rättvisa betonat att skapandet av nya instrument för informationsutbyte noggrant bör utredas med tanke på bl.a. kostnader, behov och datasäkerhetsfrågor när det gäller eventuella nya system som innehåller personuppgifter.

37. Finansieringen av rättsområdet bör återspegla det faktum att man i och med Lissabonfördraget också i rättsliga frågor helt har övergått från regeringssamarbete till sedvanlig unionsverksamhet. EU:s behörighet har utvidgats. Statsrådet är av samma åsikt som kommissionen om att en sammanslagning av mindre program inom rättsområdet kan medföra effektivitetsfördelar och bättre än hittills möjliggöra finansiering av horisontella projekt.

38. Finland har ansett att det är viktigt att man inom unionen utvecklar metoder för att säkerställa att de grundläggande rättigheterna

tillgodoses och att principen om rättsstaten iaktas i medlemsstaterna, och att olika befolkningsgruppers, bl.a. romernas, särskilda behov beaktas. Starkare grundläggande rättigheter inom EU skapar ett tryck på programarbetet kring dessa frågor, och därför stöder statsrådet ett särskilt program för grundläggande rättigheter och medborgarskap.

39. Kommissionens förslag om att slå ihop programmen Kultur, Media och Media Mundus till ett gemensamt program, Kreativa Europa, är rationellt och motiverat. Förslaget stöder på ett bra sätt riktlinjerna i Europa 2020-strategin och flagskeppsinitiativen, där tonvikten ligger på att främja EU:s konkurrenskraft, kreativitet och sysselsättning.

40. Programmet Ett Europa för medborgarna har under den pågående perioden inte helt motsvarat Finlands förväntningar. Finländska frivilligorganisationer, kommuner och institutioner har inte sökt speciellt aktivt till programmet, och de finländska projekten har inte klarat sig speciellt bra i programmet, som administreras centralt. Kommissionens förslag om att programmet i fortsättningen i högre grad ska gälla informationsverksamhet som betjänar EU-institutionerna är inte förenligt med programmets ursprungliga syfte, som var att stödja möjligheterna att delta i det civila samhället. Statsrådet anser att om det slutliga programförslaget inte innehåller relevanta reformer med tanke på (det finländska) civila samhället, kan programmet Ett Europa för medborgarna slopas av ovan nämnda orsaker. Statsrådet anser dock att det är viktigt att möjligheterna att delta i det civila samhället vidareutvecklas och anser att denna dimension bör beaktas i så hög grad som möjligt vid planeringen av olika instrument.

EU i världen

41. Att säkerställa tillräckliga resurser för unionens yttre förbindelser är viktigt i ett läge där EU måste försvara sin plats i arbetet för att hantera globala utmaningar och stabiliseringen av grannregionen. Europeiska avdelningen för yttre åtgärder och EU:s höga representant bör stödjas i detta arbete.

42. Statsrådet anser att villkorlighet är viktigt i denna finansiering och att stödet ska basera sig på ett faktiskt behov. De administrativa förfarandena bör ytterligare förenklas. Satsningar på kvaliteten och funktionen i instrumenten för finansiering av de yttre förbindelserna måste göras utgående från tidigare erfarenheter, med beaktande av flexibilitet och vikten av förutsägbarhet. Samarbetsparterna måste tillsammans förbinda sig till gemensamma mål. Utsikterna att uppnå målen måste bedömas bättre än hittills när beslut fattas om finansieringen.

43. Statsrådet anser att unionens inre och yttre politik bör komplettera och stärka varandra enligt riktlinjerna i Europa 2020-strategin.

44. EU har en skyldighet och ett direkt intresse att främja demokrati och välfärd i sina närområden. Statsrådet anser att finansieringen av de yttre förbindelserna bör fördelas jämnare mellan unionens södra och östra närområden. För Finland är det viktigt att stärka EU:s östliga partnerskap.

45. Att Ryssland går över från det nuvarande Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI) till det planerade nya partnerskapsinstrumentet, som är avsett för EU:s strategiska partner och tillväxtekonomier, är en naturlig utveckling och innebär att EU:s och Rysslands bilaterala projektsamarbete ersätts med normalt umgänge mellan jämlika partner.

46. Med tanke på Finlands politikmål är det viktigt att de karakteristiska dragen i det regionala och gränsöverskridande samarbetet (nuvarande ENPI CBC) mellan EU och Ryssland beaktas, antingen i det nya grannskapsinstrument (ENI) som kommissionen föreslår eller eventuellt i andra instrument. För att säkerställa att de gränsöverskridande programmen fungerar bör man inför nästa programperiod försöka hitta administrativa lösningar med hjälp av vilka man i dessa program kan tillämpa goda tillvägagångssätt som visat sig vara bra i strukturfondsprogrammen för målet europeiskt territoriellt samarbete. För Finland är det av största vikt att Ryssland även i fortsättningen deltar med en avsevärd insats i finansieringen av programmen.

47. Statsrådet anser att det är viktigt att stödja kandidatländernas förutsättningar för medlemskap och att fortsätta med EU:s utvidgning utgående från gemensamt överenskomna medlemskapskriterier. Utvidgningen har stabiliserat Europa och gett EU ökad internationell tyngd och ekonomisk livskraft.

48. Statsrådet anser att man bör hålla fast vid det officiella utvecklingsarbetets höga andel av finansieringen av de yttre förbindelserna, också med beaktande av EU:s förbindelse att kollektivt uppnå en nivå på 0,7 procent för utvecklingsbiståndet före utgången av 2015. Statsrådet förhåller sig positivt till att det viktigaste målet för instrumentet för utvecklingsfinansiering och Europeiska utvecklingsfonden är att undanröja fattigdom, och anser att det är viktigt att främja EU:s värderingar (mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstaten) som en del av utvecklingsarbetet och utvecklingspolitiken.

49. Statsrådet anser vidare att Europeiska utvecklingsfonden bör inkluderas i unionens budget. Denna fråga måste dock ses som en del av de yttre förbindelserna som helhet, och budgeteringen får inte betyda att det totala beloppet för det officiella utvecklingsarbetet (ODA) blir mindre.

50. Finland anser att det är viktigt att unionens civila krishantering och genomförandet av strategier för massförstörelsevapen och handeldvapen garanteras en hållbar gemensam finansiering. Budgeten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) bör vara flexibel med tanke på situationer som kräver snabba åtgärder. En koordinerad användning av GUSP-budgeten och stabiliseringsinstrumentet bör beaktas. Förebyggande av konflikter och befastande av freden bör beaktas i högre grad också inom ramen för tematiska och regionala instrument på längre sikt.

Administration

51. Finland anser att det är viktigt att ökningen i administrativa utgifter kan begränsas. Med hjälp av nya tillvägagångssätt och arbetsredskap bör strävan vara att genom en högre produktivitet kunna svara på nya utmaningar utan att de administrativa utgifter-

na ökar. Reformen av pensionssystemet bör
likaså fortsättas för att hejda tillväxten av
kostnader. Finlands mål är att de administra-
tiva utgifterna i förhållande till samtliga ut-
gifter inte ska uppgå till mer än nuvarande ca
6 procent.